

Poník zastříhal ušima a hrdě zvedl hlavu. „Nejsem ani jeden z nich. Jsem Orion z Bouřlivého stáda. Právě jsem přicestoval z Ostrova duhové mlhy.“

„T-ty skutečně u-umíš mluvit?“ vykoktala ze sebe Eleanor. „Jak to?“

„Všichni kouzelní poníci z Bouřlivého stáda umí mluvit. Jak se jmenuješ ty?“ zeptal se Orion.

„J-já jsem Eleanor. Eleanor Galeová,“ slyšela se odpovídat. „Přijela jsem na léto na návštěvu k tetě.“ Měla pocit, že by se měla štípnout a ujistit se, že se jí to nezdá. Ale Orion tam pořád stál a klidně se na ni díval. Překvapeně si uvědomila, že má velké světle fialové oči.

Orion sklonil hlavu v důstojné úkloně a jeho písková hříva se zhoupla dopředu. „Je mi ctí, že tě poznávám, Eleanor.“

„Ehm... mně taky.“ Eleanor pořád nemohla uvěřit tomu, že se tohle opravdu děje, ale zvědavost začínala být silnější než šok. Přestože to byl divoký poník, vůbec to nevypadalo, že by ho její